

Ordføreren (Andreasen): Adskillige ærede Medlemmer har allerede udtalt deres Forundring over den meget lange Tale, det ærede Medlem for Nyborg-Kredsen (Birch) holdt i Gaar, og jeg finder Anledning til for mit eget Vedkommende at bemærke, at eftersom det ærede Medlem ved Valget af Ordfører gav mig sin Stemme, maa jeg nødvendigvis være endnu mere forbavset end de andre ærede Medlemmer, der har udtalt deres Forundring. Jeg formente, at naar vi nu indenfor dette Udvalg endelig var naaet til Enighed om et saa stort Stridsspørgsmaal som det om Stempelbegunstigelse, skulde der ikke diskuteres synderlig mere om den Ting udover den Meddelelse, jeg som Ordfører maatte fremkomme med om Sagens Udfald, og jeg beklager meget, at det ærede Medlem har fundet Anledning til at stemple den Rentebegrænsning, som tilsigtes og forhaabentlig ogsaa vil blive naaet gennem Vedtagelsen af det paagældende Ændringsforslag, som noget betydningsløst. For os, der er gaaet med til denne Overenskomst, har det nemlig ikke ringe, tværtimod overordentlig stor Betydning, at vi faar Bestemmelser indført i Loven, hvorefter der dog i nogen Grad sikres vore Sparekasser Adgang til at faa Indskud lige saavel som Bankerne. Det var jo saaledes forud for den af mig i Gaar korteligt omtalte Bankkatastrofe, at den ene Bank overbød den anden med Hensyn til Indlaansrente; selv meget daarligt funderede Banker gav en Indlaansrente, der var en halv eller en hel Procent højere end den, de større Pengeinstitutter i København gav, og det viste sig, at det virkelig var muligt for disse samme Pengeinstitutter derigennem at erobre adskillig Kapital, som faktisk ikke burde have været anbragt netop paa de Steder. Derfor er hele det Spørgsmaal for os et meget alvorligt og vigtigt Spørgsmaal, og jeg tror, jeg i saa Henseende har det store Flertal af Udvalget paa min Side.

Det ærede Medlem begyndte sin Tale med en Udtalelse, der lød omtrent saaledes, at han var et af de faa Medlemmer her i Tinget, der var udgaaet fra Handelsverdenen, og som var personlig uinteresserede i den foreliggende Sag. Jeg antager ikke, det skal være en Insinuation mod

Udvalgets andre Medlemmer, at vi skulde være mindre uinteresserede eller mere interesserede. For mit eget Vedkommende finder jeg Anledning til at bemærke, at ganske vist kan jeg ikke siges at være helt uinteresseret, da jeg har et betydeligt Prioritetslaan i den Ejendom, jeg besidder nede i Næstved, men at det skulde diskvalificere mig til at behandle Spørgsmaal af den Natur, kan jeg dog ikke tro, at det ærede Medlem mener.

Det ærede Medlems lange Tale bragte mig i øvrigt i Minde en lille Episode, som forefaldt ved et Vælgermøde i en sydsjællandsk Valgkreds for ganske faa Aar tilbage. Det var i det Herrens Aar, da der her i Rigsdagen var blevet vedtaget, saa vidt jeg husker, 91 Love. En Folketingsmand kom ud til sine Vælgere og afgav en kortfattet Beretning om Virksomheden herinde, og saa er der en Vælger, der staar op og siger til ham: Ja, det kan nu være meget godt med alt det, vi nu her har hørt, men det er ikke nogen fyldstgørende Redegørelse for Rigsdagens Arbejde; for at jeg skal kunne bedømme min Rigsdagsmands hele Stilling og Virksomhed, er det nødvendigt, at han gør Rede for, med hvilken Motivering han har stemt enten for eller imod disse 91 Love eller eventuelt sagt: Stemmer ikke. Den paagældende Folketingsmand svarede: Ja, det skal jeg saamænd ikke have noget imod, men saa maa du komme hen til mig i min Bopæl og belave dig paa et Ophold paa en 14 Dage à 3 Uger; du skal faa gratis Fortæring og Logi i den Tid, og saa skal jeg sætte dig ind i Sagerne; men jeg antager ikke, Forsamlingen her vil forlange, at jeg i Aften skal begynde paa den Opgave, den ærede Forespørger har stillet mig. Jeg er sikker paa, at hvis det ærede Medlem for Nyborg-Kredsen havde været Repræsentant for den paagældende Valgkreds — det er Præstø-Kredsen, jeg tænker paa —, saa var han øjeblikkelig gaaet i Lag med den Opgave, og saa kunde det næsten tænkes, at han havde staaet der og talt endnu. Jeg synes, at en saadan Optræden, som ogsaa blev skarpt paataalt i Gaar af andre Udvalgsmedlemmer, maa overraske, og jeg har som Ordfører villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, at alt Udvalgsarbejde i Virkeligheden bliver umuligt,